

Θωπεύματα  
τὸ παλῆδ τὸ φῶς  
καράβια θουλιαγμένα αἰώνια  
κοῖλος ρυθμὸς κι ὁ φλοιὸς  
μὴ κι ἄγγιχτος  
δὲν γνωρίζει ἄλλο κλίμα  
γαπερασιτονιλεκτρισμο

1975

## ΦΕΓΓΑΡΙΑ II

στὸν Κώστα Σπαρτινὸ

ἀπ' τὸ παράθυρο  
τὸ φῶς ἀπὸ τὴν δίπλα κάμαρη  
πὺ κοιμάται ὁ φίλος στὴ Λάρισα  
φαντάρος  
Καὶ ἡ πόλη κλείνει σὰν ἀνθὸς  
τὴ νύχτα μ' αὐγουστιάτικο φεγγάρι

ἀπ' τὰ ὄνειρά μας ἔχει πάρει

κι ἔτσι  
στὶς παραλίες στὶς πλατείες στὰ καφενεῖα  
ντυμένοι τῆς νύχτας τὸ ὑφάδι  
πίνουμε ἀκόρεστα φεγγάρι  
"Ὅσπου τσουγκράμε τὰ ποτήρια μας εἰσυγείαν  
κ κρρρρς! φῶς κι αἷμα  
στὰ γυαλιὰ  
Ἦ αὐγούλα.

Πάτρα, Αὐγουστος '76

## MONAXH

γιὰ τὴν Ellen

Κάθεσαι,  
ψυχὴ κουδάρι,  
στὴ γωνιά  
τὰ γόνατά σου στὸ στῆθος  
τὰ μάτια στὴν καρδιά  
Καὶ πῶς  
Θὰ μπῶ στὸ σύμπαν σου  
διάττοντας ἀστέρας